

WYMAGANIA EDUKACYJNE

ROK SZKOLNY 2025/2026

1. Informacje wstępne:

- **Przedmiot:** Fizyka
- **Klasa:** 7
- **Podstawa programowa:** oparta na podstawie programowej MEN oraz wewnątrzszkolnego systemu oceniania (WSO).
- **Podręcznik:** Spotkania z fizyką (Wyd. Nowa Era, Grażyna Francuz-Ornat, Teresa Kulawik, Maria Nowotny-Róžańska).
- **Imię i nazwisko nauczyciela:** Paulina Górecka

2. Cele kształcenia ogólnego i szczegółowego:

2.1. Cele kształcenia ogólnego:

- wykorzystywanie pojęć i wielkości fizycznych do opisu zjawisk oraz wskazywania ich przykładów w otaczającej rzeczywistości,
- rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych,
- planowania i przeprowadzania obserwacji lub doświadczeń oraz wnioskowania na podstawie ich wyników,
- umiejętne wykorzystanie informacji pochodzących z analiz materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych.

2.2. Cele kształcenia szczegółowego:

Uczeń powinien rozwijać umiejętności analitycznego myślenia, rozumienia zjawisk fizycznych występujących w otaczającej go rzeczywistości w szczególności z zakresu właściwości i budowy materii, hydrostatyki i aerostatyki, kinematyki, dynamiki, pracy, mocy, energii oraz termodynamiki, a zarazem doświadczać i poznawać obserwacje i eksperymenty fizyczne.

3. Zakres wymagań edukacyjnych

Tematy	ZAKRES WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH				
	Dopuszczająca Uczeń:	Dostateczna Uczeń:	Dobra Uczeń:	Bardzo dobra Uczeń:	Celująca Uczeń:
I. PIERWSZE SPOTKANIE Z FIZYKĄ					
Czym zajmuje się fizyka?	- z pomocą nauczyciela definiuje czym zajmuje się fizyka; - z pomocą nauczyciela rozróżnia pojęcia: ciało fizyczne i substancja;	- samodzielnie definiuje czym zajmuje się fizyka; - samodzielnie rozróżnia pojęcia: ciało fizyczne i substancja;	wyodrębnia zjawiska fizyczne zachodzące w opisanej lub obserwowanej sytuacji.	podaje przykłady powiązań fizyki z życiem codziennym omawianych na lekcji.	podaje przykłady powiązań fizyki z życiem codziennym inne niż omawiane na lekcji.
Wielkości fizyczne, jednostki i pomiary	z pomocą nauczyciela wyraża wielkości fizyczne w odpowiadających im jednostkach	samodzielnie wyraża wielkości fizyczne w odpowiadających im jednostkach	- wykonuje prosty pomiar (np. długości, czasu); - zapisuje wynik pomiaru w tabeli.	wykonuje prosty pomiar (np. długości, czasu) i podaje wynik w jednostkach układu SI;	przelicza wielokrotności i podwielokrotności – przedrostki: mikro-, mili-, centy-, hekto-, kilo-, mega-
Jak przeprowadzać doświadczenia	z pomocą nauczyciela odróżnia obserwacje od doświadczeń	samodzielnie odróżnia obserwacje od doświadczeń	posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej	zapisuje wynik pomiaru zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących	samodzielnie przeprowadza wybrane pomiary i doświadczenia, korzystając z ich opisu (np. pomiar długości ołówka)
Rodzaje oddziaływań i ich wzajemność	- z pomocą nauczyciela wymienia rodzaje oddziaływań; - z pomocą nauczyciela wymienia skutki oddziaływań	- samodzielnie wymienia rodzaje oddziaływań; - samodzielnie wymienia skutki oddziaływań	- wymienia rodzaje oddziaływań i przykłady oddziaływań zachodzących w otoczeniu człowieka; - wskazuje przykłady, które potwierdzają, że oddziaływania są wzajemne	przewiduje skutki niektórych oddziaływań	- przedstawia przykłady skutków oddziaływań w życiu codziennym; - określa siłę jako miarę oddziaływań
Siła i jej cechy	z pomocą nauczyciela wymienia cechy siły	samodzielnie wymienia cechy siły oraz określa	stosuje pojęcie siły jako wielkości wektorowej;	mierzy siłę za pomocą siłomierza i podaje wynik w jednostce	przedstawia graficznie siłę – rysuje wektory siły,

	oraz określa siłę jako miarę oddziaływań	siłę jako miarę oddziaływań	wskazuje wartość, kierunku i zwrot wektora siły	układu SI	rozpoznaje różne rodzaje sił w sytuacjach praktycznych
Siła wypadkowa i równoważąca	z pomocą nauczyciela określa cechy sił równoważących się i cechy siły wypadkowej	samodzielnie określa cechy sił równoważących się i cechy siły wypadkowej	przedstawia graficznie siły równoważące się oraz siły wypadkowe	podaje przykłady z życia codziennego sił równoważących się i sił wypadkowych	za pomocą siłomierza wyznacza wartości siły równoważącej się i siły wypadkowej
II. WŁAŚCIWOŚCI I BUDOWA MATERII					
Atomy i cząsteczki	z pomocą nauczyciela podaje przykłady zjawisk świadczące o cząsteczkowej budowie materii	samodzielnie podaje przykłady zjawisk świadczące o cząsteczkowej budowie materii	podaje podstawowe założenia cząsteczkowej teorii budowy materii	posługuje się pojęciem hipotezy	wyjaśnia zjawisko zmiany objętości cieczy w wyniku mieszania się, opierając się na doświadczeniu modelowym
Stany skupienia. Właściwości ciał stałych, cieczy i gazów	- Informuje, że dana substancja może występować w trzech stanach skupienia; - z pomocą nauczyciela podaje przykłady ciał stałych, cieczy i gazów.	samodzielnie podaje przykłady ciał stałych, cieczy i gazów	wymienia właściwości substancji znajdujących się w stanie stałym, cieczy oraz gazów	podaje przykłady ciał plastycznych, sprężystych i kruchych	- analizuje różnice w budowie mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów; - rozpoznaje na podstawie właściwości, w jakim stanie skupienia znajduje się substancja
Masa a siła ciężkości	z pomocą nauczyciela rozróżnia pojęcia: masa, ciężar ciała, siła ciężkości, przyspieszenie grawitacyjne	samodzielnie rozróżnia pojęcia: masa, ciężar ciała, siła ciężkości, przyspieszenie grawitacyjne	- wyraża masę w jednostce układu SI - zna i stosuje wzór do obliczania siły ciężkości	- rozwiązuje proste zadania obliczeniowe z zastosowaniem wzoru na siłę ciężkości; - w obliczeniach siły ciężkości potrafi zaokrąglić do zadanej liczby cyfr znaczących;	rozwiązuje trudniejsze zadania obliczeniowe z zastosowaniem wzoru na siłę ciężkości;
Gęstość	z pomocą nauczyciela definiuje pojęcie gęstości	samodzielnie definiuje pojęcie gęstości	wyjaśnia, dlaczego ciała zbudowane z różnych substancji mają różną gęstość	wykonuje działania na jednostkach gęstości – zamiana jednostek;	posługuje się tabelami wielkości fizycznych w celu odszukania

					gęstości substancji • stosuje do obliczeń związek gęstości z masą i objętością
Wyznaczanie gęstości	• z pomocą nauczyciela rozwiązuje bardzo proste zadania wyznaczające objętość ciała	• samodzielnie rozwiązuje bardzo proste zadania wyznaczające objętość ciała	• wyznacza gęstość substancji, z jakiej wykonano przedmiot o kształcie regularnym za pomocą wagi i linijki	• wyznacza gęstość substancji o nieregularnym kształcie za pomocą wagi, cieczy i cylindra miarowego; • rozwiązuje proste zadania, stosując do obliczeń związek między masą, gęstością i objętością ciał	• rozwiązuje trudne zadania, stosując do obliczeń związek między masą, gęstością i objętością ciał
III. HYDROSTATYKA I AEROSTATYKA					
Siła nacisku na podłoże. Parcie i ciśnienie	• z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcie siły nacisku i ciśnienia	• samodzielnie wyjaśnia pojęcie siły nacisku i ciśnienia	• wyjaśnia, dlaczego jednostką parcia jest niuton; • wyraża ciśnienie w jednostce układu SI	• posługuje się pojęciem siły parcia oraz pojęciem ciśnienia w cieczach i gazach wraz z jego jednostką	• stosuje do obliczeń związek między ciśnieniem, siłą parcia i polem powierzchni
Ciśnienie hydrostatyczne, ciśnienie atmosferyczne	• z pomocą nauczyciela posługuje się pojęciem ciśnienia hydrostatycznego i atmosferycznego	• samodzielnie posługuje się pojęciem ciśnienia hydrostatycznego i atmosferycznego	• wykazuje doświadczalnie istnienie ciśnienia hydrostatycznego i atmosferycznego	• bada, od czego zależy ciśnienie hydrostatyczne; • stosuje do obliczeń związek między ciśnieniem hydrostatycznym a wysokością słupa cieczy i jej gęstością; • opisuje znaczenie ciśnienia w przyrodzie i w życiu codziennym	• rozwiązuje zadania rachunkowe z zastosowaniem wzoru na ciśnienie hydrostatyczne; • wymienia nazwy przyrządów służących do pomiaru ciśnienia

Prawo Pascala	z pomocą nauczyciela formułuje prawo Pascala	samodzielnie formułuje prawo Pascala	podaje przykłady zastosowania prawa Pascala	posługuje się prawem Pascala, zgodnie z którym zwiększenie ciśnienia zewnętrznego powoduje jednakowy przyrost ciśnienia w całej objętości cieczy lub gazu	przeprowadza doświadczenie potwierdzające słuszność prawa Pascala, przestrzegając zasad bezpieczeństwa
Prawo Archimidesa	z pomocą nauczyciela wymienia cechy siły wyporu	samodzielnie wymienia cechy siły wyporu	wskazuje przykłady występowania siły wyporu w życiu codziennym	przedstawia graficznie siłę wyporu	dokonyuje pomiaru siły wyporu za pomocą siłomierza (dla ciała wykonanego z jednorodnej substancji o gęstości większej od gęstości wody), zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz uwzględnieniem informacji o niepewności
Prawo Archimidesa a pływanie ciał	z pomocą nauczyciela podaje warunki pływania ciał	samodzielnie podaje warunki pływania ciał	wyjaśnia warunki pływania ciał na podstawie prawa Archimidesa	przedstawia graficznie wszystkie siły działające na ciało, które pływa w cieczy, tkwi w niej zanurzone lub tonie	opisuje praktyczne wykorzystanie prawa Archimidesa w życiu człowieka
IV. KINEMATYKA					
Ruch i jego względność	z pomocą nauczyciela wyjaśnia na czym polega ruch ciała oraz względność ruchu	samodzielnie wyjaśnia na czym polega ruch ciała oraz względność ruchu	wyjaśnia na przykładach, kiedy ciało jest w spoczynku, a kiedy w ruchu względem ciał przyjętych za układy odniesienia	wyróżnia pojęcia toru i drogi i wykorzystuje je do opisu ruchu	- przelicza jednostki czasu, takie jak sekunda, minuta, godzina - podaje jednostkę drogi w układzie SI
Ruch jednostajny prostoliniowy	z pomocą nauczyciela odróżnia ruch prostoliniowy od ruchu krzywoliniowego	samodzielnie odróżnia ruch prostoliniowy od ruchu krzywoliniowego	podaje przykłady ruchów: prostoliniowego i krzywoliniowego	wyjaśnia, jaki ruch nazywany jest jednostajnym prostoliniowym –	oblicza wartość prędkości; zapisuje wynik zgodnie z zasadami zaokrąglania

				ruchem jednostajnym nazywa ruch, w którym droga przebyta w jednostkowych przedziałach czasu jest stała • posługuje się pojęciem prędkości do opisu ruchu • wyjaśnia, dlaczego prędkość w ruchu jednostajnym ma wartość stałą	oraz zachowaniem liczby cyfr znaczących wynikającej z dokładności pomiaru lub danych • podaje jednostkę prędkości w układzie SI • przelicza jednostki prędkości – przelicza wielokrotności i podwielokrotności • rozwiązuje zadania z zastosowaniem zależności między drogą, prędkością i czasem w ruchu jednostajnym; • odczytuje potrzebne dane z wykresów do rozwiązania zadania
Ruch prostoliniowy zmienny	• z pomocą nauczyciela posługuje się pojęciem ruchu niejednostajnego prostoliniowego	• samodzielnie posługuje się pojęciem ruchu niejednostajnego prostoliniowego	• podaje przykłady ruchu niejednostajnego prostoliniowego • odróżnia ruch niejednostajny (zmienny) od ruchu jednostajnego	• nazywa ruchem jednostajnie przyspieszonym ruch, w którym wartość prędkości rośnie w jednakowych przedziałach czasu o taką samą wartość ; • nazywa ruchem jednostajnie opóźnionym ruch, w którym wartość prędkości maleje w jednakowych przedziałach czasu o taką samą wartość ; • stosuje pojęcie przyspieszenia do opisu ruchu prostoliniowego jednostajnie	• wyznacza wartość przyspieszenia wraz z jednostką • stosuje do obliczeń związek przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, w którym ta zmiana nastąpiła: $v = a \cdot \Delta t$, oblicza prędkość końcową w ruchu jednostajnie przyspieszonym

				przyspieszonego i jednostajnie opóźnionego ; • podaje jednostkę przyspieszenia w układzie SI	
Badanie ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego	• z pomocą nauczyciela wyznacza prędkość końcową poruszającego się ciała	• samodzielnie wyznacza prędkość końcową poruszającego się ciała	• rozwiązuje bardzo proste zadania rachunkowe z zastosowaniem wzorów na drogę, prędkość i przyspieszenie dla ruchu jednostajnie przyspieszonego	• rozwiązuje proste zadania rachunkowe z zastosowaniem wzorów na drogę, prędkość i przyspieszenie dla ruchu jednostajnie przyspieszonego	• rozwiązuje trudne zadania rachunkowe z zastosowaniem wzorów na drogę, prędkość i przyspieszenie dla ruchu jednostajnie przyspieszonego • przelicza jednostki drogi, prędkości i przyspieszenia
Analiza wykresów ruchów prostoliniowych: jednostajnego i jednostajnie zmiennego	• z pomocą nauczyciela wskazuje podobieństwa i różnice w ruchach: jednostajnym i jednostajnie przyspieszonym prostoliniowym • z pomocą nauczyciela analizuje wykresy zależności drogi, prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnego	• samodzielnie wskazuje podobieństwa i różnice w ruchach: jednostajnym i jednostajnie przyspieszonym prostoliniowym • samodzielnie analizuje wykresy zależności drogi, prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnego	• analizuje wykres zależności prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego z prędkością początkową, wyprowadza wzór na drogę	• analizuje wykres zależności prędkości od czasu dla ruchu jednostajnie opóźnionego • analizuje wykresy zależności drogi, prędkości, przyspieszenia od czasu dla ruchów niejednostajnych	• rozwiązuje zadania rachunkowe z zastosowaniem wzorów określających zależność drogi, prędkości i przyspieszenia od czasu dla ruchu jednostajnego i prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego
V. DYNAMIKA					
Pierwsza zasada dynamiki Newtona - bezwładność	• z pomocą nauczyciela formułuje pierwszą zasadę dynamiki Newtona	• samodzielnie formułuje pierwszą zasadę dynamiki Newtona	• posługuje się pojęciem masy i wyjaśnia jej związek z bezwładnością ciała	• analizuje zachowanie się ciał na podstawie pierwszej zasady dynamiki Newtona	• wskazuje znane z życia codziennego przykłady bezwładności ciał
Druga zasada dynamiki Newtona	• z pomocą nauczyciela formułuje drugą zasadę dynamiki Newtona	• samodzielnie formułuje drugą zasadę dynamiki Newtona	• analizuje zachowanie się ciał na podstawie drugiej zasady dynamiki Newtona	• definiuje jednostkę siły w układzie SI (1 N) i posługuje się nią	• stosuje do obliczeń związek między masą ciała, przyspieszeniem i siłą;

					• zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących
Swobodne spadanie ciał	• z pomocą nauczyciela opisuje swobodne spadanie ciał jako przykład ruchu jednostajnie przyspieszonego pod wpływem siły grawitacji, z przyspieszeniem niezależnym od masy ciała	• samodzielnie opisuje swobodne spadanie ciał jako przykład ruchu jednostajnie przyspieszonego pod wpływem siły grawitacji, z przyspieszeniem niezależnym od masy ciała	• posługuje się pojęciem przyspieszenia ziemskiego • posługuje się pojęciem siły ciężkości i oblicza jej wartość	• stosuje do obliczeń związek między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym	• rozwiązuje zadania rachunkowe dotyczące swobodnego spadania ciał
Trzecia zasada dynamiki Newtona. Zjawisko odrzutu	z pomocą nauczyciela formułuje trzecią zasadę dynamiki Newtona	samodzielnie formułuje trzecią zasadę dynamiki Newtona	• opisuje wzajemne oddziaływanie ciał, posługując się trzecią zasadą dynamiki Newtona	• opisuje zjawisko odrzutu i jego zastosowanie w technice •	• Podaje przykłady z życia codziennego zastosowania zjawiska odrzutu, inne niż były omawiane na lekcji
Opory ruchu	• z pomocą nauczyciela posługuje się pojęciami: tarcie, opór powietrza	• samodzielnie posługuje się pojęciami: tarcie, opór powietrza	• wymienia sposoby zmniejszania lub zwiększania tarcia i opisuje znaczenie tarcia w życiu codziennym	• opisuje wpływ oporów ruchu na poruszające się ciała	• podaje wzór na obliczanie siły tarcia
VI. PRACA, MOC, ENERGIA					
Energia i praca	• z pomocą nauczyciela definiuje pojęcie energii i pracy	• samodzielnie definiuje pojęcie energii i pracy	• podaje przykłady różnych form energii	• stosuje do obliczeń związek pracy z siłą i drogą, na jakiej została wykonana	• wyjaśnia, kiedy praca jest równa zero
Moc i jej jednostki	• z pomocą nauczyciela definiuje pojęcie mocy	• samodzielnie definiuje pojęcie mocy	• posługuje się jednostką układu SI do opisu mocy	• stosuje do obliczeń związek mocy z pracą i czasem, w którym została wykonana	• posługuje się wzorem na obliczanie mocy chwilowej: $P = F \cdot v$ • wymienia przykładowe wartości mocy różnych urządzeń
Energia potencjalna grawitacyjna i	• z pomocą nauczyciela wykorzystuje pojęcie	• samodzielnie wykorzystuje pojęcie	• opisuje wpływ wykonanej pracy na	• rozwiązuje zadania rachunkowe	• analizuje przemiany energii ciała

potencjalna sprężystości	- energii mechanicznej - z pomocą nauczyciela posługuje się pojęciami energii kinetycznej, potencjalnej grawitacji i sprężystości	- energii mechanicznej - samodzielnie posługuje się pojęciami energii kinetycznej, potencjalnej grawitacji i sprężystości	zmianę energii potencjalnej ciała	z zastosowaniem wzoru na energię potencjalną grawitacji	podniesionego na pewną wysokość, a następnie upuszczonego opisuje wykonaną pracę jako zmianę energii potencjalnej grawitacji
Energia kinetyczna, zasada zachowania energii mechanicznej	z pomocą nauczyciela posługuje się pojęciem energii kinetycznej	samodzielnie posługuje się pojęciem energii kinetycznej i wyraża ją w jednostce układu SI	opisuje wpływ wykonanej pracy na zmianę energii kinetycznej ciała	- rozwiązuje proste zadania rachunkowe z zastosowaniem wzoru na energię kinetyczną - wyznacza zmianę energii kinetycznej	formułuje zasadę zachowania energii mechanicznej
VII. TERMODYNAMIKA					
Energia wewnętrzna i temperatura	z pomocą nauczyciela posługuje się pojęciem energii wewnętrznej, temperatury	- posługuje się pojęciem energii wewnętrznej i wyraża ją w jednostkach układu SI - posługuje się pojęciem temperatury oraz podaje je w skali: Celsjusza i Kelvina	przelicza temperaturę w skali Celsjusza na temperaturę w skali Kelvina i odwrotnie	wykonuje pomiar temperatury	dostrzega, że ciała o równej temperaturze pozostają w stanie równowagi termicznej
Zmiana energii wewnętrznej w wyniku pracy i przepływu ciepła	z pomocą nauczyciela posługuje się pojęciem ciepła jako ilości energii wewnętrznej przekazanej między ciałami o różnych temperaturach bez wykonywania pracy	samodzielnie posługuje się pojęciem ciepła jako ilości energii wewnętrznej przekazanej między ciałami o różnych temperaturach bez wykonywania pracy	oznacza ciepło symbolem Q i wyraża je w jednostkach układu SI	- opisuje, na czym polega cieplny przepływ energii pomiędzy ciałami o różnych temperaturach - formułuje I zasadę termodynamiki: $\Delta E = W + Q$	- analizuje jakościowo zmiany energii wewnętrznej spowodowane wykonaniem pracy i przekazywaniem energii w postaci ciepła - wskazuje, że energię układu (energję wewnętrzną) można zmienić, wykonując nad nim pracę lub przekazując energię w postaci ciepła

Sposoby przekazywania ciepła	z pomocą nauczyciela opisuje zjawisko przewodnictwa cieplnego	opisuje zjawisko przewodnictwa cieplnego	- opisuje rolę izolacji cieplnej - rozdziela materiały o różnym przewodnictwie cieplnym	- opisuje ruch cieczy i gazów w zjawisku konwekcji ; - podaje przykłady i zastosowania zjawiska konwekcji	podaje sposoby przekazywania ciepła (konwekcja, przewodnictwo, promieniowanie)
Zmiany stanu skupienia ciał	obserwuje zmiany stanów skupienia wody: parowanie, skraplanie, topnienie i krzepnięcie	Z pomocą nauczyciela rozdziela i opisuje zjawiska: topnienie, krzepnięcie, parowanie, skraplanie, wrzenie, sublimacja, resublimacja	rozdziela i opisuje zjawiska: topnienie, krzepnięcie, parowanie, skraplanie, wrzenie, sublimacja, resublimacja	podaje przykłady z życia codziennego zamian stanów skupienia	podaje przykłady inne niż na lekcji dot. zamian stanów skupienia
Topnienie i krzepnięcie	z pomocą nauczyciela rozdziela i opisuje zjawiska topnienia i krzepnięcia jako procesy, w których dostarczenie energii w postaci ciepła nie powoduje zmiany temperatury	rozdziela i opisuje zjawiska topnienia i krzepnięcia jako procesy, w których dostarczenie energii w postaci ciepła nie powoduje zmiany temperatury	analizuje tabelę temperatur topnienia substancji	- porównuje topnienie kryształów i ciał bezpostaciowych	- wyznacza temperaturę topnienia wybranej substancji
Parowanie i skraplanie	z pomocą nauczyciela rozdziela i opisuje zjawiska parowania, skraplania i wrzenia	samodzielnie rozdziela i opisuje zjawiska parowania, skraplania i wrzenia	wyjaśnia, od czego zależy szybkość parowania	analizuje tabelę temperatur wrzenia substancji	- analizuje zjawisko wrzenia danej substancji jako proces, w którym dostarczanie energii w postaci ciepła nie powoduje zmiany jej temperatury; - badania zależności temperatury wrzenia substancji od ciśnienia na przykładzie wody

4. Formy i metody sprawdzania wiedzy:

4.1. Formy sprawdzania wiedzy:

a) Sprawdzian:

- Sprawdzian jest zapowiadany z dwutygodniowym wyprzedzeniem.
- Sprawdzian jest obowiązkowy.
- W razie nieobecności ucznia, jest on zobowiązany napisać zaległy sprawdzian w ciągu dwóch tygodni od czasu powrotu do szkoły (w przypadku niewywiązania się ucznia z tego obowiązku, otrzymuje on ocenę niedostateczną, którą w dalszym ciągu będzie mógł poprawić, jednak ocena niedostateczna nie znika z dziennika). Uczeń, który był nieobecny na sprawdzianie, po powrocie do szkoły otrzymuje inny zestaw pytań/zadań.
- Uczeń, który podczas sprawdzianu pracuje niesamodzielnie, używa lub posiada niedozwolone materiały (np. ściagi, urządzenia elektroniczne), otrzymuje z tego sprawdzianu ocenę niedostateczną.
- W przypadku nieobecności nauczyciela zaległy sprawdzian jest przeprowadzany na najbliższej lekcji fizyki, po powrocie nauczyciela.

b) Kartkówka:

- Kartkówki mogą być zapowiedziane i niezapowiedziane.
- Kartkówka jest obowiązkowa.
- W razie nieobecności ucznia jest zobowiązany napisać zaległą kartkówkę w ciągu dwóch tygodni od czasu powrotu do szkoły (w przypadku niewywiązania się ucznia z tego obowiązku, otrzymuje on ocenę niedostateczną, którą w dalszym ciągu będzie mógł poprawić, jednak ocena niedostateczna nie znika z dziennika). Uczeń, który był nieobecny na kartkówce, po powrocie do szkoły otrzymuje inny zestaw pytań/zadań.
- Uczeń, który podczas kartkówki pracuje niesamodzielnie, używa lub posiada niedozwolone materiały (np. ściagi, urządzenia elektroniczne), otrzymuje z tej kartkówki ocenę niedostateczną.
- W przypadku nieobecności nauczyciela zaległa kartkówka jest przeprowadzana na najbliższej lekcji fizyki, po powrocie nauczyciela.

c) Odpowiedź ustna:

- Uczeń może być odpytany na ocenę z materiału omawianego na trzech ostatnich lekcjach.

d) Praca na lekcji:

- Nauczyciel może ocenić pracę ucznia na lekcji.
- W przypadku gdy uczeń nie pracuje na lekcji, bądź pracuje tylko przez nieznaczną jej część, otrzymuje minusa do dziennika. Gdy uczeń „uzbiera” cztery minusy wówczas otrzymuje on ocenę niedostateczną.

e) Aktywność:

- Nauczyciel może na bieżąco docenić aktywność ucznia, stawiając plusy do dziennika, gdy uczeń „uzbiera” pięć plusów wówczas otrzymuje ocenę bardzo dobrą, lub docenić aktywność ucznia, stawiając pozytywną oceną na koniec każdego semestru.

4.2 Kryteria oceny – w ocenianiu bieżącym oceny wystawiane są zgodnie z poniższą skalą procentową:

Dzieci bez orzeczenia i wszystkie dzieci, które mają normę intelektualną:	
100%	Ocena celująca
99% - 85%	Ocena bardzo dobra
84% - 70%	Ocena dobra
69% - 50%	Ocena dostateczna
49% - 35%	Ocena dopuszczająca
>34%	Ocena niedostateczna

Dzieci z lekką lub sprzężoną niepełnosprawnością:	
100% - 95%	Ocena celująca
94% - 80%	Ocena bardzo dobra
79% - 60%	Ocena dobra
59% - 40%	Ocena dostateczna
39% - 20%	Ocena dopuszczająca
>19%	Ocena niedostateczna

5. Zasady poprawiania ocen i uzyskiwanie ocen wyższych:

5.1. Zasady poprawiania ocen:

- Uczeń może jednokrotnie poprawić każdą otrzymaną ocenę ze sprawdzianu i kartkówki (w tym także ocenę bardzo dobrą). Poprawa sprawdzianu/ kartkówki (jednokrotna) jest dobrowolna. Na poprawie sprawdzianu/ kartkówki uczeń otrzymuje inny zestaw pytań/zadań. Ocena z poprawy sprawdzianu/ kartkówki nie anuluje poprzedniej. Jeżeli ocena z poprawy sprawdzianu/ kartkówki jest lepsza od poprzedniej oceny, zostaje wpisana do dziennika jako dodatkowa ocena bieżąca i jest wliczana odpowiednio do śródrocznej lub rocznej oceny klasyfikacyjnej. Jeżeli ocena z poprawy sprawdzianu/ kartkówki nie jest lepsza od poprzedniej oceny, nie zostaje wpisana do dziennika.

5.2. Uzyskiwanie ocen wyższych:

- Nauczyciel może nagrodzić ucznia oceną celującą lub bardzo dobrą, który uzyskał wysoki wynik w konkursie z fizyki lub przygotował i zademonstrował doświadczenie dla klasy, z omawianych tematów na lekcji, przy czym doświadczenie musi być inne, niż pokazane przez nauczyciela.

6. Dostosowanie wymagań z fizyki do możliwości uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi:

- 6.1. Uczniowie posiadający opinię PPP, w tym o specyficznych trudnościach w uczeniu się oraz uczniowie posiadający orzeczenia o potrzebie nauczania indywidualnego są oceniani z uwzględnieniem zaleceń poradni.
- 6.2. Nie można zejść poniżej podstawy programowej, a zakres wiedzy i umiejętności powinien dać szansę na sprostanie wymaganiom kolejnego etapu edukacyjnego.
- 6.3. Należy oceniać ucznia według przyjętych kryteriów przy jednoczesnym uwzględnianiu wkładu pracy i wysiłku adekwatnego do jego możliwości.

7. Postawy i zachowania podlegające ocenie:

Na końcową ocenę przedmiotu wpływa również punktualność ucznia na lekcji, przygotowanie do zajęć (czyli przynoszenie na lekcję zeszytu, zeszytu ćwiczeń, podręcznika, linijki oraz zapowiedzianych wcześniej przez nauczyciela materiałów), współpraca i szacunek do innych rówieśników podczas przeprowadzanych obserwacji i doświadczeń w szkole, przestrzegając zasad bezpieczeństwa.

8. Uwagi końcowe:

Oświadczam, że zapoznałem/am się z wymaganiami edukacyjnymi z matematyki dla klas 8:

L.p.	Podpis ucznia klasy 8	Podpis rodzica/ opiekuna prawnego:
1		
2		
3		
4		
5		
6		

7		
8		
9		
10		
11		
12		

